

GUARDÓ**Sylvia Lagarda-Mata guanya el premi Santa Eulàlia****Lluís Llorc**
BARCELONA

La novel·la *Veus de mort als Encants Vells*, de Sylvia Lagarda-Mata, ha guanyat la segona edició del premi Santa Eulàlia de novel·la de Barcelona, dotat de 25.000 euros i convocat per l'editorial Comanegra i la productora Focus.

Veus de mort als Encants Vells és un thriller històric ambientat amb rigor a la Barcelona encara emmurallada del 1840 i protagonitzat pel detectiu Auguste Dupin (personatge creat per Edgar Allan Poe) i el jove mosso d'esquadra Josep Lluís Teixidor. Tots dos persegueixen l'assassí de llibreters, considerat el primer assassí en sèrie de la ciutat... tot i que sigui mentida. "És el que avui en diríem una *fake news*, perquè es va inventar la llegenda un diari francès i durant un segle es va donar per bona", va explicar l'autora.

Per a Jordi Puig, director editorial de Comanegra, aquesta novel·la "té els ingredients perfectes per preparar un còctel literari ideal per guanyar aquest premi".

Fèlix Riera, director d'Àfora Focus Edicions, va afirmar que la novel·la de Lagarda-Mata "crea un lligam entre la realitat, la història i la ficció de la ciu-

tat; el gènere només funciona si l'atmosfera està ben creada, com és el cas."

Sylvia Lagarda-Mata (Barcelona, 1961) és una cronista i divulgadora de la història de Barcelona, en especial, de la Barcelona fosca i criminal. Ha publicat llibres com ara *Fantasmemes de Barcelona* i *El diable és català*, i les novel·les *Mazapanes amargos* i *L'ombra de la Magui encara és al jardí*.

"L'obra parteix d'un repte que em va proposar el meu amic Miquel Móra, sobre què passaria si venia un detectiu famós a investigar un crim a Catalunya." Lagarda-Mata, que havia estat llegint sobre l'assassí de llibreters, va pensar en dos candidats, Sherlock Holmes i Auguste Dupin. "Vaig triar Dupin perquè és el més antic." "La intenció era dur el lector fins a la Barcelona del 1840, que, aleshores, era una ciutat de moda a Europa, com després ho va tornar a ser pels Jocs Olímpics i encara ho és."

Lagarda-Mata ja tenia molta documentació de l'època, però la va ampliar per "evitar cap mena d'error històric" i va descobrir molts detalls interessants. Per això va agrair la bona feina de l'editor, Jordi Puig, que va impedir que la documentació es mengés la novel·la. ■